

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 4. Parisiensi Theologicæ Facultatis querelæ adversus hoc Parlamenti
decretum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII. „gicæ, quæ primo quoque die, quem
A. C. 1663. „curia designabit, in Sorbona celebra-
bitur, legatur in præsentia duorum
„Senatorum dictæ Curiæ, qui ad hunc
„finem eo accendent, cum uno e substi-
„tutis Regii generalis Procuratoris: ad
„quam congregationem citabuntur om-
„nes dictæ Facultatis Doctores, quin
„etiam Baccalaurei primæ licentiae.
„Ac inferetur præsens decretum in acta
„dictæ Facultatis: tum significabitur
„Rectori, Decanis, & Procuratoribus
„reliquarum Facultatum, ut ibi quo-
„que legatur, & in acta referatur,
„mittaturque ad alias universitates, nec
„minus ad baillivatus & seneschallias,
„a quibus ad hanc curiam provocatur,
„ut ibi pariter legatur, publicetur,
„actisque inferatur cura substitutorum
„Regii Procuratoris, qui intra mensem
„ejus rei fidem Curiæ facient.,

§. IV.

*Parisenſis Theologicæ Facultatis que-
relæ aduersus hoc Parlamenti
decretem.*

*Recueil de
Aff. du
Clergé t. I.
Argentre
l. c. p. 87.*

Postquam igitur hæc Parlamenti sen-
tentia Facultati Theologicæ Pari-
sensi fuit intimata, hæc graviter se of-
fensam censuit, eoquod Laici Eccle-
siasticis in r̄ebus religionem concernen-
tibus

tibus leges imponere, & Facultatem, Sæc. XVII.
cujus tamen pauci admodum Docto- A. C. 1663.
res de his propositionibus notitiam ha-
buere, indicta caussa damnare ausi es-
sent, quapropter Facultas jus suum
vindicandum rata, audiri, & de Par-
lamenti mente ab ipso Parlamento e-
doceri postulavit, hancque in rem die
nona Februarii conventum habuit, in
quo unanimi suffragio decretum, The-
ses has quidem suppressendas esse, hanc
tamen Senatus sententiam minime ad
Facultatis acta referendam, sed septem
Doctores ad Parlamentum esse able-
gandos, qui ab eo debita cum rever-
tentia peterent, ut Senatus exponere
dignetur, ipsius mentem non fuisse,
sibi adscribere judicium doctrinale in
materia fidei & Ecclesiæ dogmatibus,
vel lædere jura Facultatis, aut innuere
necessarium esse absolute concilium
generale ad extirpanda quælibet schis-
mata & quaslibet hæreses: v.g. Pe-
lagianam & Jansenianam, quas constat
sufficienter extinctas absque Concilio
Generali, quod tantum in aliquibus
casibus dici potest absolute necessarium.
Quod si vero negotium, hoc pacto
non conficiatur apud Senatum, Facul-
tas decrevit, adeundum esse Regem
Christianissimum, rogandumque per
Illustrissimum Dominum Archiepisco-
pus

Sæc. XVII. pum Ausitanum, ut sartum tutumque
A. C. 1663. servet Facultatis jus, quod habet, sem-
 perque habuit proferendi judicium do-
 ctrinale de rebus ad fidem Theologi-
 cam pertinentibus.

Hi ergo Doctores deputati die de-
 cima quinta Februarii in publico Fa-
 cultatis confessu referebant, se a Par-
 lamenti Præside ad diem duodecimam
 ejusdem Mensis fuisse vocatos, cum
 autem comparerent, ac cur vocati es-
 sent, interrogarent, Præsidem hæc re-
 spondisse, quod Senatus non esset in-
 „terrogandus per deputatos, nisi ejus
 „severitatem Facultas vellet experiri,
 „ipsa vero Facultas, quo minus postu-
 „laverit, tanto plus imperatura esset a
 „senatu, qui tantum abest, ut sibi u-
 „mere voluerit munus judicandi doctri-
 „naliter de re Theologica. quin imo,
 „si quod dubium circa fidem occurre-
 „ret, consuli decerneret, audiretque
 „prius Facultatem, cuius jura illæsa
 „atque integra vult servari: Ad hæc
 ipsi reposuerunt, illos, quos Facul-
 tas ad Regem nominatura sit, abs-
 dubio in obeundo suo munere, quan-
 tum fieri poterit, reverenter acturos,
 quibus dictis Deputati recesserunt.

Postea formulam, qua ad Regem
 alegandi Doctores coram Senatu ute-
 rentur, conceperunt his verbis: Fa-
 culta-

cultatis Theologicæ Deputati coram Se-
natū exponant, quod Facultas debita vene-
ratione decretum die vigesima secunda Ja-
nuarii emanatum perceperit, & licet in eo
quasdam offenderit difficultates, minime ta-
men credere velit, quod Senatus intenderit,
doctrinale judicium ferre, aut proposicio-
nes Theologicas censuris notare, nec etiam
credere, quod absolute necessarium sit Con-
cilium Generale ad extinquendum quocun-
que schisma aut hæresin v. g. Janzenianam,
quam sufficienter damnatam existimat, quin
ad hoc necessarium sit aliquod Generale
Concilium.

Postquam autem Deputati hanc for-
mulam a ceteris Doctoribus approba-
tam Præsidi exhibuerant, hic ab eis
sciscitabatur, cur Parlamenti decretum
in tabulas referre recusarint? Deputa-
tis autem cauſsam, prout in formula
continebatur, proferentibus, Præses
respondit „quemlibet Regis subditum,
„si Senatus aliquid sanxerit, obtempe-
„rare obstrictum esse; de cetero autem
„Senatum, dum propositionem de Con-
„ciliis propugnari prohibuisset, non in-
„tendisse, hæresin damnari non posse,
„sine convocatione generalis Concilii,
„cum ex Patribus constet, plurimas hæ-
„reses non modo damnatas sed etiam extin-
„tas penitus suisse absque generalibus Con-
„ciliis, tantum ferre curiam non po-
„tuisse.

Sæc. XVII.
A.C. 1663.

Sæc. XVII. „tuifse propositionem indefinitam, &
A. C. 1663. „generalem, ex qua nullis in casibus
„necessaria esse generalia Concilia pos-
„set quis inferre, hinc senatum Regiam
„interposuisse Authoritatem ad prohi-
„bendas politice propositiones, quæ illo
„sensu, ad quem extendi possent, con-
„trariæ forent exteriori Ecclesiæ ad-
„ministrationi, seu politiæ, quam po-
„litiæ generalis Regni præcipuum
„quamdam portionem esse constaret.
Postea addidit, admoneo vos, ut hæc
Facultati referatis, hocque negotium
ultra decimam quintam Mensis Fe-
bruarii diem non protrahatis. His per-
ceptis Facultas Senatus sententiam ad
acta esse referendam censuit: nihilomi-
nus non deerant, qui Ludovico Regi
suspicionem ingererent, perinde ac si
Facultas propugnaret, quod Rex in
temporalibus aliquem se superiorem
præter Deum haberet; retulit etiam
die secunda Maji Martinus Grandio
Facultatis Syndicus, quod Senatus
nuperum decretum ideo ediderit, eo-
quod Facultas permisisset, ut Pater
Laurentius Desplantes Cisterciensis in
Collegio Bernardino die quarta Apri-
lis hanc defenderet Thesin: *summus*
Pontifex in tota Ecclesia, & in foro tam
interno quam externo plenitudinem juris-
dictionis obtinet: Eapropter Facultas
decre

decrevit, adeundum esse Regem, ei- Sæc. XVII.
demque supplicandum, ut velit Facul- A.C. 1663.
tati de rebus ad fidem Theologicam
spectantibus judicium proferendi, jus
fartum servare, & Syndicum aliosque
duos Ductores ab officiis suis suspensos
restituere. Postea sensum mentemque
circa propositiones, quas nonnulli per-
peram Facultati adscribabant, explica-
runt sequentibus hisce sex proposi-
tionibus.

I. „Non est doctrina Facultatis, quod
„summus Pontifex aliquam in tempo-
„ralia Regis Christianissimi Authorita-
„tem habeat, immo Facultatem sem-
„per obstitisse etiam iis, qui indirectam
„tantum modo esse illam Authoritatem
„voluerunt.“

II. „Esse doctrinam Facultatis ejus-
„dem, quod Rex Christianissimus nul-
„lum omnino agnoscat, nec haberet
„in temporalibus superiorem præter
„Deum, eamque suam esse antiquam
„doctrinam, a qua nunquam recessura
„effet.“

III. „Doctrinam Facultatis esse, quod
„subditi fidem, & obedientiam Regi
„Christianissimo ita debeant, ut ab iis
„nullo prætextu dispensari possint..“

IV. „Doctrinam Facultatis esse, non
„probare, nec unquam probasse pro-
„positiones ullas Regis Christianissimi
„Autho-

Sec. XVII. „Authoritati, aut Germanis Ecclesiæ
A. C. 1603. „Gallicanæ libertatibus, & receptis in Re-
„gno Canonibus contrarias, verbi gratia,
„quod summus Pontifex posset deponere
„Episcopos adversus eosdem Canones.“

V. „Doctrinam Facultatis non esse,
„quod summus Pontifex sit supra Con-
„cilium Oecumenicum.“

VI. „Non esse doctrinam vel dogma
„Facultatis, quod summus Pontifex
„nullo accedente Ecclesiæ consensu
„sit infallibilis.“

Facta hac declaratione Facultatis Do-
ctores Parisiensem Archiepiscopum roga-
runt, ut ea præsente has propositiones
Regi exponeret, ac supplicaret, ut eam
suo patrocinio & benevolentia foveret,
actueretur, simulque Syndicum aliosque
duos Doctores sua humanitate ac cle-
mentia vindicaret: Igitur die octava
Maji Archiepiscopus unacum Faculta-
tis Doctoribus Regem supplex adiit,
cui etiam Rex perbenigne respondit,
„non esse sibi persuasum, sacram Facul-
„tatem esse ipsi oppositam, nec doctri-
„nam ullam docere, quæ sit contraria
„Regni juribus, ideoque sibi in animo
„esse per publicum, cum se occasio of-
„ferret, argumentum manifestare, quo
„affectu eam prosequeretur; quantum
„autem ad postulationem sibi factam cir-
„ca Syndicum & alios, se mature de iis
„cogitaturum.“

§. V.